

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

(உடையவர் போற்றிய நம்பெருமானின் திருவடிகள்)

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம்

(2. ஸமாக்யா பத்ததி)

(மூலம், பொருள், விளக்கம்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

2. ஸமாக்யா பத்ததி

இந்தப் பத்ததி முழுவதும் நம்மாழ்வாரையும் பாதுகையையும் இணைத்துப் போற்றுகிறார்.

21. வந்தே விஷ்ணுபத ஆஸக்தம் தம்ருஷிம் தாம் ச பாதுகாம்

யதார்த்தா சடஜித் ஸம்ஜ்ஞா மத் சித்த விஜயாத் யயோ.

பொருள் - சடகோபன் என்னும் நம்மாழ்வார், பாதுகை ஆகிய இருவருமே நம்பெருமாளின் திருவடிகள் மீது மிகுந்த ஆசை கொண்டுள்ளனர். இவர்களை நான் வணங்குகிறேன். இவர்கள் இருவருக்குமே சடாரி என்னும் திருநாமம், எனது மனதை வென்றதன் மூலம் அர்த்தம் கொண்டதாக ஆனது.

விளக்கம் - பாதுகை, நம்மாழ்வார் என்ற இருவருக்கும் சடாரி, சடகோபன் என்ற திருநாமங்கள் வந்தன. சடம் என்ற வாயுவை வென்றதால் சடகோபன் என்றும், சடர்கள் (மூடர்கள்) என்பவர்களைத் திருத்தி அரங்கன் பணியில் ஈடுபடுத்துவதால் சடகோபன் என்றும் கூறப்படுகிறார். பாஞ்சராத்திர சம்ஹிதையில் சடன் என்ற அசுரனை அழிப்பதற்காக, பாதுகை இந்த உலகிற்கு வந்ததாகக் கூறப்பட்டதால் அதற்கு சடாரி என்ற பெயர் உண்டு. என்னிடம் உள்ள துர்குணங்களை விலக்குவதாலும் இந்தப் பெயர்கள் இவர்களுக்குப் பொருந்தும்.

22. த்ரமிட உபநிஷத் நிவேச சூந்யாந்

அபி லக்ஷ்மீரமணாய ரோசயிஷ்யந்

த்ருவம் ஆவிசதி ஸ்ம பாதுகாத்மா

சடகோப. ஸ்வயம் ஏவ மாநநீய.

பொருள் - அனைவராலும் போற்றிக் கொண்டாடப்பட வேண்டியவர் நம்மாழ்வார் ஆவார். ஏன்? அவர், அனைவரும் பெரியபெருமானை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் திருவாய்மொழியை அருளிச் செய்தார். ஆயினும் அதனை அறிய இயலாதவர்களும் பகவானை அடைய ஏதுவாக, தானே சடாரியாக, பாதுகையாக அவதரித்தார் என்பது உறுதியே.

விளக்கம் - வேதங்களைக் கற்க இயலாதவர்களுக்காக, அந்த வேதங்கள் என்னும் பழங்களைப் பிழிந்து, அதன் சாறாக திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்தார். இத்தகைய உயர்ந்த திருவாய்மொழியையும் கற்க இயலாதவர்களைக் கரையேற்ற என்ன வழி என்று நம்மாழ்வார் சிந்தித்தார். பின்னர், தானே சடாரியாக, பாதுகையாக அவதரித்தார். இதன் மூலம் அனைவரின் தலைகளிலும் படுப்படி நின்று, அவர்களுக்கு பகவத் அனுபவம் கிட்டும்படிச் செய்தார்.

23. நியதம் மணி பாதுகே ததாந்:

ஸ முநி. தே சடகோப இதி அபிக்யாம்

த்வத் உபாச்ரித பாத ஜாத வம்ச

ப்ரதிபத்யை பரம் ஆததாந ரூபம்

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் பதிக்கபெற்ற பாதுகையே! நீ அடைந்துள்ள நம்பெருமானின் திருவடிகளிலிருந்து உண்டான சூத்திரவம்சத்தில் நம்மாழ்வார் தோன்றினார். உன் மீது கொண்டுள்ள உயர்ந்த பக்தியை உணர்த்தவே, அவர் சடகோபன் என்ற திருநாமத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். இதன் காரணமாகவே அவர் அந்தப் பிறப்பில் அவதரித்தார்

விளக்கம் - பகவானின் திருவடிகளில் இருந்து தோன்றியது பூமியும் சூத்திரர்களும் ஆகும். பூமி அனைவரது கர்மமும் இயற்ற அடிப்படையாக இருந்து உதவுகிறது. இது போன்று சூத்திரர்களும் அனைத்து வர்ணத்தினருக்கும் உதவுகின்றனர். இந்தக் குலத்தில் தோன்றிய நம்மாழ்வார், அந்தணர்களுக்கு திருவாய்மொழியைக் கொடுத்து உதவினார். இதன் மூலம் அந்தக் குலத்தை கௌரவப்படுத்தினார். மற்ற வர்ணங்கள் பாதுகையின் தொடர்பில்லாத அவயவங்களில் (எம்பெருமானின் உறுப்புகள்) தோன்றியதால் அவை தாழ்ந்தவையே. இந்தக் குலத்திற்கு மட்டுமே பாதுகையின் தொடர்பு உள்ளதால், மற்ற வர்ணத்தைவிட இது உயர்ந்ததே ஆகும் - என்பதன் மூலம் இந்தக் குலத்திற்கு கௌரவம் அளித்தார்.

24. முநிநா மணிபாதுகே த்வயா ச

ப்ரதிதாப்யாம் சடகோப ஸம்ஜ்ஞயைவ

த்விதயம் ஸகல உபஜீவ்யம் ஆஸீத்

ப்ரதமேந ச்ருதி. அந்யத. தத் அர்த்த:

பொருள் - இரத்தினக் கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! சடகோபன் என்ற பெயர் பெற்ற நம்மாழ்வாரும் நீயும் ஒரே போன்ற செயல்களைச் செய்தீர்கள். அது என்ன? அனைவருக்கும் பயன்படக் கூடிய செயலாகும். நம்மாழ்வார் செய்தது வேதங்கள் அனைத்தையும் தமிழில் உரைத்து அனைவராலும் ஓதக் கூடியபடி செய்தார். நீ செய்தது - வேதத்தின் பொருளான நம்பெருமானை அனைவரும் வணங்கும்படி உன் மீது எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறாய்.

விளக்கம் - வேதம் ஓத வேண்டுமானால் உபநயனம் ஆகியிருக்க வேண்டும், மூன்று வர்ணத்தினராக இருத்தல் வேண்டும், புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும் - என்று பல நிபந்தனைகள்

உள்ளன. ஆனால் நம்மாழ்வார், வேதங்களில் உள்ள விஷயங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி, திருவாய்மொழியான அதனை அனைவரும் ஓதலாம்படிச் செய்தார்.

நம்பெருமானைச் சேவிக்க வேண்டுமானால் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டும். சிலரால், சில காரணங்களால் கோயிலுக்குச் செல்ல இயலாமல் இருக்கும். நம்பெருமானைக் காண இயலவில்லையே என இவர்கள் மனம் வருந்தக்கூடும். ஆனால் பாதுகையாகிய நீ, நம்பெருமானை உன் மீது எழுந்தருளச் செய்து, கோயிலுக்கு வெளியில் உள்ள திருவீதிகளில் அவனைச் சஞ்சாரம் செய்ய வைக்கிறாய். இதன் மூலம் அனைவரும் அவனைக் காணும்படிச் செய்கிறாய். வேதங்களைத் தமிழில் செய்து, அனைவரும் பயனடையும்படி ஆழ்வார் செய்தார். அந்த வேதநாதனை நீ கோயிலுக்கு வெளியில் கொணர்ந்து, அனைவரும் பயனடையும்படிச் செய்கிறாய்.

25. ஆகர்ணய கர்ணாம்ருதம் ஆத்மவந்த:

காதாஸஹஸ்ரம் சடகோப ஸூரே.

மஞ்ஜு ப்ரணாதாம் மணிபாதுகே த்வாம்

தத் ஏக நாமாநம் அநுஸ்மரந்தி

பொருள் - உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஆத்மஸ்வரூபம் என்ன என்பதை உணர்ந்தவர்களுக்கு நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி மிகவும் இன்பமாக உள்ளது. இது போன்று அவர்களுக்கு நம்பெருமாள் நடக்கும் போது எழும் உனது ஓசையும் இனிமையாக உள்ளது. ஆகவே ஒரே போன்ற சப்தம் உடைய உனக்கு நம்மாழ்வாரின் பெயரையே வைத்தனர்.

விளக்கம் - இந்த உலகில் ஒருவரைப் போன்று மற்றொருவருக்குக் குரல் இருந்தால், ஒருவர் பேசும்போது மற்றவர் வந்துவிட்டார் என நினைப்பார்கள். அது போன்று நீ வரும்போது எழும் நாதம் கேட்ட பலரும், நம்மாழ்வார் வந்துவிட்டதாகவே எண்ணினர். எனவே உன்னையும் அவராகவே பெயரிட்டு அழைத்தனர். இவ்விதமாக நீயும் நம்மாழ்வாரும் ஒன்றே என நினைப்பவர்கள் செய்வது என்ன? நம்பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது எழும்பும் உனது ஒலியைக் கேட்டால், திருவாய்மொழியின் ஓசையைக் கேட்டது போன்றே எண்ணுகின்றனர். திருவாய்மொழியின் ஓசையைக் கேட்கும்போது, உனது நாதத்தையே அதில் கேட்கின்றனர்.

26. ய. ஸப்தபர்வ வ்யவதான அதுங்காம்

சேஷத்வ காஷ்டம் அபஜத் முராரே.

தஸ்யாபி நாமோத்வஹநாத் த்வயா அஸௌ

லகூக்ருத். அபூத் சடகோப ஸூரி.

பொருள் - முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் ஏழு பக்தர்களைக் கடந்து, தான் எட்டாவது பக்தராக உள்ள உயர்வை நம்மாழ்வார் அடைந்தார். அவருடைய பெயரை, நீ அவருக்குப் பின்னால் வந்து வைத்துக் கொண்டதால் எட்டாவது நிலையில் நீ உள்ளாய். இதனால் நீ அவரை விட உயர்ந்து, அவர் உன் முன்பு தாழ்ந்தவர் ஆனார்.

விளக்கம் - இங்கு திருவாய்மொழியில் (3.7.10) நம்மாழ்வார் - அடியார் அடியார் தம் அடியார் அடியார் தமக்கு அடியார் அடியார் தம் அடியார் - என்று ஏழு அடியார்களுக்குத் தன்னை அடியாராகக் கூறிக்கொண்டார். நீ உன்னை அவருக்கும் அடியாராக எட்டாவது இடத்தில் அமைத்துக் கொண்டாய். இதனால் அவர் உன்னைவிட ஒரு படி தாழ்ந்தவராகி விட்டார்.

27 சய்யாத்மநா மதுரிபோ. அஸி சேஷபூதா

பாதாச்ரயேண ச புந் த்விசுணீக்ருதம் தத்

பூயோபி பாகவத சேஷதயா தத் ஏவ

வ்யங்க்தும் பதாவநி சடாரி பதம் பிபர்ஷி

பொருள் - நம்பெருமானின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகையே! மது என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணன் சயனிக்கும் படுக்கையாக நீ உள்ளதால் அவனுக்குத் தாஸியாக உள்ளாய். மேலும் தணிந்து, அவனது திருவடிகளை அண்டி நிற்பதால், உன்னுடைய அடிமைத்தனம் இரண்டு மடங்கானது. இத்தகைய பகவத் சேஷத்வத்தை விட, பாகவத சேஷத்வம் மிகவும் உயர்ந்தது என்று உலகிற்குப் ப்ரகாசமாக உணர்த்த விரும்பி, நம்மாழ்வாரின் திருநாமமான சடாரி என்ற பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டாய் போலும்.

விளக்கம் - பாகவத சேஷத்வத்தின் எல்லை நிலமாக நம்மாழ்வார் இருந்தார். நீ அவருக்கும் அடிமையாக நின்று, சேஷத்வத்தின் எல்லையாக மாறிவிட்டாய்.

28. பத்யேந தேவி சடகோப முநி: தவ ஆஸீத்
தஸ்ய அபி நாமவஹநாத் மணி பாதுகே த்வம்
சேஷீ பபூவ யுவயோரபி சேஷசாயி
சேஷம் த்வசேஷம் அபி சேஷ பதே ஸ்திதம் வ:

பொருள் - உயர்ந்த இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட அரங்கனின் பாதுகையே! உன்னைக் குறித்து நம்மாழ்வார் பாசுரங்கள் இயற்றியதால் உனக்குத் தொண்டனாக அவர் உள்ளார். அவருடைய திருநாமத்தை வைத்துக் கொண்டதால் அவருடைய அடிமை போன்று நீ உள்ளாய். ஆதிசேஷன் மீது சயனித்தபடி உள்ள பெரியபெருமான் உங்கள் இருவருக்கு மட்டும் அல்லாமல் அனைத்து உலகிற்கும் எஜமானனாக உள்ளான். ஆகவே இந்த உலகம் முழுவதும் உங்கள் மூன்று பேருக்கும் அடியவர்களாக உள்ளனர்.

விளக்கம் - நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் “சுடர் அடி தொழுது” என்று உன்னைப் பாடினார். நீயோ அவரது திருநாமத்தை வைத்துக் கொண்டுள்ளாய். இப்படியாக உனக்கு அவர் அடிமையாகவும், நீ அவருக்கு அடிமையாகவும் உள்ளீர்கள். உங்கள் இருவரின் எஜமானனாக அழகிய மணவாளன் உள்ளான்.

29. விந்த்யஸ்தம்பாத் அவிஹதகதே: விஷ்வக் ஆசாந்த ஸிந்தோ:
கும்பீஸூநோ: அஸுர கபல க்ராஸிந: ஸ்வைரபாஷா
நித்யம் ஜாதா சடரிபுதநோ: நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே
ப்ராசீநாநாம் ச்ருதி பரிஷதாம் பாதுகே பூர்வகநண்யா:

பொருள் - அகஸ்தியர் என்ற முனிவர் விந்திய மலையை அடக்கினார். தான் ஆசமனம் செய்வதற்காக ஸமுத்திரத்தின் நீரை முழுவதுமாக உட்கொண்டார். வாதாபி என்ற அசுரனைத் தனது ஆகாரமாக உட்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட அகஸ்திய முனிவர் தனக்கு இஷ்டமான மொழியாகத் தமிழைக் கொண்டிருந்தார். அப்படி இருந்தபோதும், எப்போதும் இருக்கும் மொழி என்ற போதும், அந்த மொழி ஸம்ஸ்கிருதம் போன்று பெரும் புகழ் பெறாமல் இருந்தது. ஆனால் நம்மாழ்வாராகத் தோன்றிய உனது (பாதுகை) திருவாய் மூலம் வெளிப்பட்ட திருவாய்மொழியால் நிகழ்ந்தது என்ன? தமிழ்மொழியானது வேதத்திற்கும் முந்தைய காலத்தியது என்று எண்ணும்படி ஆனது.

விளக்கம் - இராமாயண காலத்திலேயே அகஸ்தியர் இருந்தார் என்பதை அவருடைய பெயரானது வால்மீகி இராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதன் மூலம் அறியலாம். ஆக தமிழும்

அப்போதே இருந்தது என்னும் அறியலாம்.இப்படி உயர்ந்த தமிழ் மொழியை திருவரங்கன் மேலும் கௌரவித்தபடி இப்போதும் உள்ளான். எப்படி? திருவரங்கன் திருவீதி உலா வரும்போது முதலில் பிரபந்த கோஷ்டி செல்கிறது. அந்தத் தமிழின் பின்னே அல்லவா நம்பெருமாள் செல்கிறான்? அவனைப் பின் தொடர்ந்து வேதங்கள் வருகின்றன. தமிழுக்கு இந்த ஏற்றம் நம்மாழ்வாரால் வந்தது.இங்கு நம்மாழ்வாரும் பாதுகையும் ஒன்றே எனக் கூறுவது காண்க.

30. சடகோப இதி ஸமாக்யா தவ ரங்கதுரீண பாதுகே யுக்தா

ஸூதே ஸஹஸ்ரம் ஏவம் ஸூக்தி: ஸ்வயம் ஏவ யத் மயா பவதீ

பொருள் - நம்பெருமானின் திருவடிகளைக் காக்கும் பாதுகையே! நீ என் மூலமாக ஆயிரம் ச்லோகங்கள் உண்டு பண்ணினாய். நம்மாழ்வார் திருவரங்கன் மீது ஆயிரம் பாசுரங்கள் இயற்றினார். இந்தப் பொருத்தம் காரணமாக உன்னைச் சடாரி என்றும், சடகோபன் என்றும் அழைத்தனர் போலும்.

விளக்கம் - கடந்த ச்லோகத்தில் பாதுகையும் நம்மாழ்வாரும் ஒன்றே என்றார். இதற்குச் சிலர், “நம்மாழ்வார் நம்பெருமாள் மீது ஆயிரம் பாசுரங்கள் அருளிச் செய்தார். பாதுகையோ அவ்விதம் ஏதும் செய்யவில்லை. அப்படி உள்ளபோது எவ்வாறு பாதுகையும் நம்மாழ்வாரும் ஒன்று எனலாம்?”, என்று ஆட்சேபம் செய்தனர்.இதற்கு ஸ்வாமி தேசிகன் இந்தச் ச்லோகம் மூலம் விடை அருளிச் செய்தார் - இந்தப் பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தை நான் இயற்றவில்லை. பாதுகையே இயற்றியது. ஆக பாதுகையை நம்மாழ்வார் பெயரிட்டு சடகோபன் என்று அழைப்பது சரியே - என்றார்.

ஸமாக்யா பத்ததி ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்